

fatte fra amerikansk Side, dels at føre Forhandlinger med andre uafhængige Stater, først og fremmest med de to andre nordiske Riger, om den snarest mulige Afslutning af saadanne Traktater.

Endelig vilde Kredsen med Glæde se at ogsaa Danmarks Rigsdag blev repræsenteret paa den forestaaende interparlamentariske Konference i Rom 1891, og da noget tydeligere end paa de foregaaende Konferencer i Paris 1889 og London 1890.

Følgende af ovennævnte Andragender har samme Indhold som Nr. 4, om end Formen er noget anderledes: Nr. 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 19, 20 og 23—32.

Bidere gaa følgende Andragender, Nr. 2, 3, 7, 16, 17 og 18, idet de tillige udtaler Ønsket om, at der virkes for Neutralisering af Danmark, alene eller i Forbindelse med de to andre nordiske Riger, og om, at det sønderjydske Spørgsmaal løses ad fredelig Vej i Overensstemmelse med Grundsætningen om Folkenes Selvbestemmelsesret.

Med Undtagelse af Nr. 1, der i største Klarhed udtaler Tilslutning til Tanken om Voldgift imellem og Neutralisering af de tre nordiske Riger samt Nr. 20 og 21, have alle ovennævnte Andragender, i deres Slutning, udtalt sig for det ønskelige i, at Danmarks Rigsdag blev repræsenteret paa den forestaaende interparlamentariske Konference i Rom i 1891, (hvortil Nr. 2 føjer Ønsket om, at „det snart maatte komme dertil, at den danske Rigsdag, i Lighed med det norske Storting i Bjor, vedtager at yde offentlig Understøttelse til mellemfolkelige Fredsbestræbelser og derved tilkendegiver sin Tilslutning til en saa betydningsfuld Samfundssag“).

Af Hensyn til Slutningsudtalelsen i disse Andragender foreslaar Udvalget (undtagen Rosen og Thomsen) Folketinget at vedtage følgende

Indstilling:

Andragenderne Nr. 2—20 og 23—32 henvises til Tingenes Formænd.

Bajer,
Sekretær.

Berg.

Bing.

Højmark.

N. Jensen,
Ordfører.

N. Nielsen.

Pingel.

Rosager.

Rosen.

C. Thomsen.

Tutein,
Formand.